aga ese ja poig läksi oma koda poole. ja eşal alli
şää mel et temä poig nü tarğus oma ajama. ja şee oma
tarğuşeja temäle roka om temä. „ nimi, oni nemä koda
poişe şi ştulli ja emä omale paşjale wasta hoard ta ümbr
saale sinni nina üttl. mo arwas poig nemo ole niält. ee
aig sin pinno ei ole mändä puurin murre, ja pääle
walun alne minno ei ole üttşi eşi rääkinğe temäl, jeni
sie ma nüüd pinno ole jälle näinä. —

Nimk şi şai şeal läkkel üks hoat. ja
poig üttş eşäle mina muista hennäşt tõsse tädday
pinna müü minno ärä weitşi şee kõle tukk eşt.
ja ärä müünğu ennegi käsi päättetiga, şeşt Sii ja
hoiki şaidşetiga muwat şi ei şee minna enämp nalğalt
tagaşi. nimg şiä nüüd mulen mes ma şulle
ole kõnelnu. „ ja poig muutiş hennäşt tagaşi
täkdus ja eşa wät temä käe perrä ja läks kaatale
nimş şeal şei ta şia eşma täsküda kaubale ja
müi ärä weitşi şaa kõke tüükri eşt, aga ole kõdu
olli ärä unetanu päättşet muka kaupleta ja eşşja
ei anna enämp neid tagaşi. nüüd läks eşa şää des
kahki murre şeraşt şeşs eşşja alli kaigu tukkuma ärä
tännü et enamp natükki ei ole. ja şuure murenga
läks temä koda minemä.

Aga eşşja wei täidse şeşşä mano ja
täkşte şeal randu şakşu kuiwerä. ja täest şi temä
şää şeşşikda şaimu kulgu kolgide ütte, nimi şeşt
nakkas randa tşagamma ja müüt rauwa et paras
olli ja weitş muka kwani minnä şeal ara şaaktuşt
minn täkşte şi naikatu şakşu kõnnä. aga rauş-
wa alli nü şuide şaanu et neişt täkde şaig läks
läts. jo şi tegi şee rawat ümpri ja nakas şakki
ala kõnnä, ja şi olli jo täkdu kaugu nii şuure et
neişt rawiweşt şakke midägi es şa. şeşt şe täkk kõnnug
kõdi anmi kaşşu kaadu ja kõdi läksi kõşale, et şeşa
kinnagi şaraşt randa ei şa tennäle tättä. —

ainu şi şakte ütş waigune tüttarlaitş müüda şeşşi
katta minewat. ja tennäl alle şeda kaleşt kalle
kuija et temä ja nü wägä wägede alli tõwinuta. ja
temä läks minno ja şäşt şe täkdu wastaku. ja
ümbar ollew rahwas es şaanu enne tahelaşi sui. täkke
şi tuhat neljä wäätşa peale şaaşk. täest şaaşi
ka täist rahwas tuakkan aga nüüdi es wõtta enämp
kinni. ja täkk şaaşk müüja minnuti kennäşt
şäal kinnug ja şi kennas amale şaale ärä
ech tewä eşa şe emä şaadsen kurren olkiem
neid trääştuna ja neile kennäşt noõtäma. et
ärä am ieş weel tagaşi ei ääşi. ninn tüest şi
da uuitägu eşa et ta temäle nü ei olşe kinnu
ja täkke om temä. —

Da pääle şe läks temä üttle şämu iwerde
omille şeruse şäal ka kõnş şaig. minnuti kennäşt
wägga şuurg kaks ja ta müüi sui şäal üttle meie
naatuga kalku puuwerä ja temä läks şaaşk meie
naata neil läşşt ärä kõdi eşerde minnuti şi kennäşt
jällegi ümemäg kõşt maada şärweşt wälläi, ja minn
see şi mõne kõke tüükri eşt ärä. ninn wei şee
reka şi eşäle. aga eşi tulli ta jällegi tagaşi şärwe
iwerde. ja nagu. sui şelle kõnu kuningu tuttuk
tulli şärwe iwerde wee perrä wägu ilaşe klaas
anamaga. ja temä minnuti jällegi kennäşt wäägeg
kala maimeşäşeg. ninn sui kuningu tuttar
nakkas şärweşt wet wõtma, aeşeş temä ka
şelle klaas anama şişşi. ninn kuningu tüttar
nõşt teda şärweşt wallä ja wõlli kuda ninn näitt
şäal şi kõigile şal ütte, kaige määne waşşine kaladeru
oinile anamaşe tulli. aga wana kuningu ütlet
jelleşt ei şa. kellegi. tuitşt wei temä pääle ärä şärwe
tagaşi. ja tüttar kuulij anus wanemba põnnä, ja
wei ninn läşşt ta şärwe tagaşi. aga şee kalaşam
tulli jällegi kuningu tüttre nägemata şärweşt
wällä läks ette kuningu tüttre tarwa pääle, ja nurmit
şäal kennäşt kuld şõrmeg